

— Еднажъ, казваше Вълко, слѣдъ виенето на вълчето надвечеръ, чухъ издалечъ задъ селото отговоръ. Разбрахъ, че вълцитѣ изъ гората идѣха по гласа на вързаното вълче. Започна се разговоръ между звѣроветѣ. Разбира се, че външнитѣ вълци бараха много прѣдпазливо и мжно можаха да се

ударятъ. Вълцитѣ иматъ голѣма потрѣба отъ виене. Нѣкога тѣ пѣятъ отъ гладъ около селото, а нѣкога пѣятъ и по други причини. Азъ много пжти съмъ слушалъ вълцитѣ, кога пѣятъ, и за това съмъ се научилъ да пѣя като тѣхъ. Особено вълцитѣ пѣятъ като хоръ, кога сж глутница или се събиратъ